

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 4597/2022
22.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Јелене Ивановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Тамара Фемић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарства одбране - Сектор за материјалне ресурсе - Управа за општу логику - Дирекција за услуге стандарда - ВУ „Дедиње“, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4854/21 од 17.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4854/21 од 17.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4854/21 од 17.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2747/20 од 20.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се тужена обавезе на исплату разлике између исплаћеног војног додатка од 15% и припадајућег војног додатка од 20% у периоду од септембра 2017. године до новембра 2019. године, у новчаним износима наведеним у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужена да у тужилину корист, на износе разлике између исплаћеног војног додатка од 15% и припадајућег војног додатка од 20%, уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање, и то доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала Београд, доприносе за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање - Филијала Београд и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање - Филијала Београд. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом петим изреке, обавезана је тужила да на име трошкова парничног поступка исплати туженој износ од 9.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4854/21 од 17.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду ПП 2747/20 од 20.09.2021. године у другом, трећем, четвртном и петом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Због тога Врховни касациони суд, одлучујући о дозвољености посебне ревизије у овом спору, није разматрао тужилине наводе о постојању битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП и битној повреди одредаба парничног поступка из става 1. означеног члана у вези са члановима 8. и 396. став 1. наведеног закона, учињеној у другостепеном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови предвиђени чланом 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о тужилиној посебној ревизији. Одлука о тужбеном захтеву у овом спору донета је применом одредби чланова 194. став 1. и 4. и 195. став 1. и 2. Закона о Војсци Србије, односно члана 9а Уредбе о трансформацији војних установа које обављају производну и услужну делатност по принципу стицања и расподеле добити и о правима и обавезама цивилних лица на служби у Војсци Србије запослених у тим установама („Службени гласник Републике Србије“ број 58/07 и 10/13), чије ново тумачење није потребно. Побијана пресуда не одступа од одлука судова у истим чињенично-правним споровима, чија законитост је испитивана у ревизијском поступку (пресуде Рев2 534/2021 од 19.03.2021. године, Рев2 3143/2020 од 08.04.2021. године, Рев2 3096/2020 од 15.04.2021. године, Рев2 1010/2021 од 13.05.2021. године и других), због чега не постоји ни потреба за уједначавањем судске праксе.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се применом члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела. Вредност предмета овог спора износи 37.379,03 динара (члан 28. став 1. ЗПП) и очигледно је нижа од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, која је меродавна за дозвољеност ревизије у смислу наведене законске одредбе.

Следствено изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић